

انتظار جهانیان از عراق

در رابطه با داعش

امیرفیض- حقوقدان

پیروزی دولت عراق در تصرف (باز پس گیری) موصل یک شاهکار ملی و تاریخی است، گرچه نمیتوان این پیروزی را بحساب پایان کار داعش گرفت ولی اهمیت این پیروزی برای کشور عراق و جهانیان بسیار ارزشمند و حائز مراتب خاصی است که این تحریر سعی دارد که آن موقعیت خاص را تشریح کند.

امتیاز و مراتب خاص

در این برهه حساس، عراق در موقعیتی قرار گرفته که تشابه نزدیکی با قوای متفقین در جنگ جهانی دوم دارد؛ مقصود آنجاست که آمریکا و متحدین آن کشور پس از پیروزی بر آلمان هیتلری به شکست آلمان قانع نشدند بلکه با تشکیل دادگاه نورنبرگ و محاکمه مسئولین جنگ و کشتارها ضابطه ای بوجود آوردند تا کشورها سرخود بطور مستقیم و یا غیر مستقیم سبب بروز وقایعی نظیر داعش و امثال آنها نشوند؛ و همان شد که مسئله جنایات علیه بشریت و جنایت جنگی وارد حقوق بین الملل گردید.

همانطور که آن فرصت تاریخی، از ناحیه آمریکا و کشورهای زیان دیده از عملیات آلمان هیتلری کسب مشروعیت کرد و با تشکیل دادگاه نورنبرگ و محاکمه سران و عاملین جنگ و کشتار ویرانی ها و در نهایت بصورت یک قاعده حقوق بین المللی جای مشخصی یافت؛ اکنون نیز همان موقعیت در حالت خاص خودش برای دولت و ملت عراق بوجود آمده است؛ و دولت عراق نباید به همین پیروزی یعنی تصرف موصل قانع شود.

افکار عمومی مردم جهان که از عملیات خودسرانه داعش بسیار متأثر و رنج کشیده اند و آنرا ننگ پاک نشدنی در تاریخ بشریت میدانند و یکپارچه خواهان مجازات و پایان اساسی چنین فعالیت‌هایی هستند در انتظار آند تا پیروزی ارتش عراق سبب گردد که:

با اقدامات جهانی که بدون شک جامعه جهانی هم مترصد و پشتیبان آن است سبب ایجاد ضابطه ای گردد که کشورها برای پیش برد امیال و سیاست های خود به تشکیل گروه‌های تروریستی و استخدام و تربیت آدم کشان مبادرت نکنند و سیره اعمال داعش بدعتی برای آنها نگردد که به کیفیت های گوناگون مورد استفاده آنان قرار گیرد.

راه کار چیست

دولت عراق که شاید بیش از همه کشورهای تحت ستم و خونریزی های بی امان داعش بوده است بخوبی میداند و مستندات و شواهد کافی دارد که داعش در عراق و حتی سوریه بوسیله کدام کشورها و چه کسانی پرورش داده شده و سیاست تدارکاتی و مالی آن تامین گردیده است.

اینجاست که باید پیشگام تشکییل یه اجلاس جهانی برای طرح موضوع داعش و تشریح اعمال و سپس معرفی همه کسان ویا دولتهائی گردد که بهرنحو به حیات سیاسی و جنائی داعش کمک و مساعدت از هر نوع کرده اند ودر آن اجلاس عمل علاملین و معاونین و شرکای داعش حداقل معرفی و تقبیح شوند.

مقصود از این اقدام مجازات معاونین و یاری دهندگان داعش ویا بوجود آورندگان آن نیست که این کار در جامعه بی نفس امروزی سنگ بزرگ علامت نزدن است زیرا افراد مشهور و با شخصیت جهانی نسبت به اقدامات بوش پسر و تونی بلر نخست وزیر وقت انگلستان اعلام جرم وخواستار تعقیب آنها بعنوان جنایت بشریت و جنایت جنگی درعراق شدند، و این تقاضای حقه به هیچوجه مورد توجه قرار نگرفت.

بهمین دلیل که چنین علو همتی در جامعه سیاسی اسیر زدوبندهای سیاسی نیست؛ در این تحریر از انتخاب عنوان دادگاه برای رسیدگی به جنایات داعش و همراهان او خودداری گردید؛ و به تشکیل کنفرانس ویا سمینار ویا نشست برای تشریح جنایات داعش اکتفاد کرد؛ زیرا بطور طبیعی وقتی جنایاتی تشریح و وقوع آن ثابت و محکوم میشود نمیتواند آن محکومیت اثری نسبت به شریک و معاون و دستیاران آن جنایت نداشته باشد.

درست است که آن اجلاس نه دادگاه است و نه صلاحیت محکومیت کسی را دارد ولی توجه قبح عمل به دست اندرکاران حمایت از داعش واجد همان اثری است که جنبه مادی مجازات دارد و سبب میگردد که دیگران خود را براه داعش و کسانی که داعش را پرورش داده اند، داخل نشوند و این خود تاحدودی همان تاثیری را خواهد داشت که دادگاه نورنبرگ سبب احتیاط سران کشورها در ایجاد جنگها شده است.

بهبتر است که این اجلاس بوسیله دولت عراق در یکی از کشورهای اروپائی تشکیل شود و از شخصیت های سیاسی بی طرف و حقوقدانان بین المللی مستقل و مردان حقوق بشری دعوت شود؛ دولت عراق میدانند که دستآورد این اجلاس تاچه حدی به استقلال و تمامیت ارضی آن کشور که اکنون به بهانه داعش در خطر است کمک خواهد کرد و نیز کمک موثری در جلوگیری از فعالیت های داعش در سایر کشورها ویا حتی همان خاک عراق میگردد.

تصور میشود که اکنون که قرارداد بین آمریکا و قطر در مورد خودداری از کمک به داعش به امضا رسیده است جو بین المللی برای تشکیل چنان نشستی با استقبال بیشتری روبرو گردد.